

31973R1692

L 171/103

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

27.6.1973

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 1692/73**z dnia 25 czerwca 1973 r.****w sprawie środków ochronnych przewidzianych Umową między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii**

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

w dniu 14 maja 1973 r. w Brukseli została podpisana Umowa między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii;

procedury wprowadzenia w życie klauzul ochronnych, przewidzianych Traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Gospodarczą, zostały ustalone w samym Traktacie;

z drugiej strony, należy jeszcze ustalić szczegółowe zasady, według których będą wprowadzane w życie klauzule ochronne i środki zabezpieczające, przewidziane w art. 22, 24 i 26 Umowy,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zgodnie z art. 133 Traktatu Rada może zdecydować, że zwróci się do Wspólnego Komitetu, powołanego na podstawie Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii, zwanej dalej „Umową”, w sprawie podjęcia środków przewidzianych w art. 22, 24 i 26 tej Umowy. W miarę potrzeby, Rada przyjmie te środki zgodnie z tą samą procedurą.

Komisja może przedłożyć niezbędne w tym celu wnioski z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego.

Artykuł 2

1. W przypadku praktyki, która może uzasadnić zastosowanie przez Wspólnotę środków przewidzianych w art. 23 Umowy, Komisja, po zbadaniu przypadku z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego, zajmuje stanowisko w

sprawie zgodności tej praktyki z Umową. W miarę potrzeby, Komisja proponuje przyjęcie środków ochronnych Radzie, która stanowi zgodnie z procedurą określoną w art. 113 Traktatu.

2. W przypadku praktyki mogącej spowodować zastosowanie środków ochronnych wobec Wspólnoty na podstawie art. 23 Umowy, Komisja, po zbadaniu przypadku, zajmuje stanowisko w sprawie zgodności praktyki z podstawowymi zasadami, ustalonymi Umową. W miarę potrzeby, Komisja wydaje stosowne zalecenia.

*Artykuł 3*W przypadku praktyki, która może uzasadnić zastosowanie przez Wspólnotę środków przewidzianych w art. 25 Umowy, stosuje się procedury przewidziane rozporządzeniem (EWG) nr 459/68 ⁽¹⁾.*Artykuł 4*

1. Jeśli wyjątkowe okoliczności w sytuacjach określonych w art. 24 i 26 Umowy oraz w przypadku pomocy eksportowej mającej bezpośredni i natychmiastowy wpływ na handel, wymagają natychmiastowej reakcji, to środki zabezpieczające przewidziane w art. 27 ust. 3 lit. d) Umowy podejmuje się na następujących warunkach.

2. Komisja może z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego przedłożyć niezbędne wnioski, w sprawie których Rada zajmuje stanowisko zgodnie z procedurą określoną w art. 113 Traktatu.

3. Zainteresowane Państwo Członkowskie może wprowadzić ilościowe ograniczenia przywozu, z wyjątkiem przypadku pomocy eksportowej mającej bezpośredni i natychmiastowy wpływ na handel. Zawiadamia o tych środkach niezwłocznie pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję.

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 17.4.1968, str. 1.

Komisja, w trybie nadzwyczajnym i w terminie co najwyżej trzech dni roboczych w przypadku art. 24 lub co najwyżej pięciu dni roboczych w przypadku art. 26 po otrzymaniu przewidzianego w akapicie pierwszym powiadomienia, podejmuje decyzję, czy należy działania utrzymać, zmienić, czy uchylić.

Decyzja Komisji przekazywana jest wszystkim Państwom Członkowskim. Podlega ona natychmiastowemu wykonaniu.

Każde Państwo Członkowskie może przedłożyć decyzję Komisji Radzie w ciągu co najwyżej pięciu dni roboczych w przypadku art. 24 lub co najwyżej dziesięciu dni roboczych w przypadku art. 26 od jej przekazania. Rada zbiera się niezwłocznie. Rada może zmienić lub unieważnić decyzję Komisji kwalifikowaną większością głosów.

Decyzja Komisji zostaje zawieszona, jeśli Państwo Członkowskie, które podjęło środki zgodnie z niniejszym ustępem, przedłoży ją Radzie. Zawieszenie decyzji kończy się w przypadku art. 24 piętnastego dnia lub w przypadku art. 26 trzydziestego dnia po przedłożeniu jej Radzie, jeśli Rada do tego czasu nie zmieniła ani nie unieważniła decyzji Komisji.

Przy stosowaniu niniejszego ustępu należy preferować wybór działań, które możliwie najmniej zakłócają funkcjonowanie wspólnego rynku. Zanim Komisja wypowie się w sprawie działań podjętych przez zainteresowane Państwo Członkowskie zgodnie z niniejszym ustępem, przeprowadza konsultacje.

Konsultacje odbywają się w ramach komitetu doradczego, który składa się z przedstawicieli Państw Członkowskich i któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 25 czerwca 1973 r.

W imieniu Rady

R. VAN ELSLANDE

Przewodniczący

Komitet jest zwoływany przez swojego przewodniczącego. Przekazuje on Państwu Członkowskim najszybciej, jak to możliwe, wszystkie odnośne informacje.

Artykuł 5

Przepisy niniejszego rozporządzenia nie naruszają stosowania klauzul ochronnych, przewidzianych w Traktacie w art. 108 i 109 zgodnie z ustalonymi w Traktacie procedurami.

Artykuł 6

Przewidzianego w art. 27 ust. 2 Umowy powiadomienia Wspólnego Komitetu przez Wspólnotę dokonuje Komisja.

Artykuł 7

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, uchwali do dnia 31 grudnia 1974 r. zmiany, które należy wprowadzić w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności w art. 4 ust. 3, które w świetle doświadczeń mogą się okazać konieczne celem zapobieżenia zagrożenia jedności wspólnego rynku.